

Goed is goed genoeg!

Vorige week heb ik mijn video online gezet met 3 tips om te stoppen met uitstellen.

(Je kunt 'm hier bekijken: <http://bit.ly/1fVLTi5>).

Nou is uitstellen niet altijd een kwestie van geen zin hebben. Soms heeft het ermee te maken dat je eigenlijk bang bent om iets te doen.

Maar die angst is niet altijd even herkenbaar. Je hebt vaak niet eens door dat er eigenlijk angst in het spel is. Soms moet je daarom wat grondiger kijken om te kunnen observeren wat er aan de hand is. Zo viel mij onlangs op dat ik echt slechter ben geworden in uitstellen...

Toen ik in 2008 mijn praktijk startte, was ik enorm trots op mijn eerste website. Helemaal zelf in elkaar geknipt en geplakt. Ik ben er maanden mee bezig geweest. De site kon natuurlijk pas online op het moment dat alles helemaal af was. Vond ik. Dus stelde ik dat moment heel lang uit.

Drie jaar later, in 2011 bleek mijn 1^e site de nodige beperkingen te hebben. De ontwikkelingen gaan natuurlijk door. Ik wilde met mijn tijd meegaan, maar besloot het dit keer uit handen te geven. Nou, uit handen geven? Haha, ik denk dat mijn webbouwer van toen weinig vrijheid heeft ervaren, want ik wist wel heel precies hoe ik het wilde hebben. Dus moest het nieuwe format helemaal aangepast worden aan mijn gedetailleerde wensen. Weken hebben we erover gedaan. Honderden mailtjes over en weer. En de website mocht natuurlijk pas online op het moment dat alles helemaal goed stond. Vond ik. Dus stelde ik dat moment heel lang uit.

Intussen zijn we weer 3 jaar verder. Degene die mijn website tegenwoordig onderhoudt, begon een beetje te sputteren dat mijn website lastig te onderhouden was. Het thema was echt verouderd en werd niet meer onderhouden door de maker. Ik merkte ook wel dat er af en toe bepaalde dingen niet meer lekker draaiden. Maar ja, ik had voor dit jaar al een groot project gepland staan ("project: ik schrijf een boek") en voor het "project Ik maak een nieuwe website" had ik niet bepaald tijd en energie ingepland in 2014.

Echter, ik werd ingehaald door de feiten. Mijn site begon echt rare kuren te vertonen. Ik wilde

Online versie: <http://bit.ly/goed-genoeg>

liefst de kuren repareren, maar toen liet mijn steun en toeverlaat op websitegebied mij weten dat een nieuwe website maken een koud kunstje was. Kwestie van 1) een nieuw thema uitkiezen, 2) wat aanpassingen doen en 3) hem dit laten overzetten. En voilà, hij had me in no time overtuigd!

Dus in plaats van dit keer het project weer enorm op te tuigen, hebben we het samen heel voortvarend opgepakt. Ik heb HEM 3 thema's laten kiezen. Wat denk je: er zijn tienduizenden opties. Ik wil dat niet eens weten: Geen keuzestress meer voor mij! Ik koos een thema uit zijn 3 opties. Ik weigerde ook verder te kijken: 'Goed is goed genoeg!'

De tijd die ik ermee bezig ben geweest tot nu toe is eerder te tellen in uren dan in dagen!

En weet je... of ik er nu geestelijk klaar voor ben of niet ... deze week staat ie online. Want ik vind inmiddels helemaal niet meer dat hij pas online kan op het moment dat alles helemaal af is.

Want echt af, dat is een illusie. Maar dat hoeft van mij dus ook niet meer. Tegenwoordig ben ik helemaal van het motto: "Goed is goed genoeg!" En dan: "Gaan met die banaan"!

Er zijn vast nog allerlei dingen die nog niet kloppen. Links die niet werken, teksten die ik nog moet aanvullen. Maar dat doe ik gewoon achteraf. Ik ben zo klaar met maar blijven wachten totdat het ... het echt perfect is ... daar doe ik niet meer aan.

Nou ben ik zo benieuwd of dit voor jou ook herkenbaar is. Stel jij ook iets uit? Ben jij ook bang dat het (nog) niet goed genoeg is waarom je iets heel lang onder je houdt? Laat het me weten! Ik weet dat het kan helpen wanneer je net even dat zetje of duwtje krijgt van anderen om het wel gewoon te doen! **Enne... wat vind je van mijn nieuwe site?**

Zonnige groet,

Astrid

© 2014 Astrid Davidzon